

kunnet muliggøres, og garantiydelsen har givet et overskud på 10 mill. kr., efter at alle skader og omkostninger ved eksportkreditnæmndens virksomhed er blevet betalt. Heller ikke den norske ordning har medført noget tab for regeringen.

Alene heraf synes det at fremgå, at Industrirådets begrundelse for henstillingen i 1939 om en udvidelse af eksportkreditudvalgets beføjelser var fuldtud berettiget, og det er fortsat rådets overbevisning, at de risikomomenter, der her er tale om, i ganske særlig grad gør bistand fra statens side naturlig.

Det er tidligere fra rådets side fremhævet, at udgangspunktet for industriens indtrængende henstilling om, at transfereringsforsikringens muliggørelse gennem statens eksportkreditvalg må søges i den omstændighed, at risikoen for den enkelte eksportør over for indefrysning af eksporttilgodehavender er af en særlig uoverskuelig karakter, idet eksportøren som regel må siges at være uden forudsætninger for at vurdere risikoen for, at hans tilgodehavende indefrysnes over en kortere eller længere periode på grund af statslige indgreb i købslandets valutasystem eller andre valutamæssige forhold. Dertil kommer, at det for det enkelte firma i reglen vil være ganske udelukket at overvinde sådanne vanskeligheder, medens statens risiko for ikke at kunne hjemføre et indefrosset dansk tilgodehavende stiller sig ganske anderledes. Foruden de midler, staten besidder gennem de danske udenrigsrepræsentanter, vil den danske stat ofte have mulighed for gennem direkte forhandling med det fremmede lands regering at tilvejebringe sådanne arrangementer for betaling af det forfaldne beløb enten direkte gennem de statslige pengeinstitutter eller i form af varer, der eksporteres fra det pågældende land til Danmark som kompensation for det indefrosne danske tilgodehavende.

Efter foreliggende oplysninger om eksportkreditordningerne i andre lande omfatter også den engelske eksportkreditordning garanti mod tab i forbindelse med valuta-restriktioner og mangel på valuta i køberens hjemland, som forhindrer overførsel til England, og den hollandske ordning ikke alene transfereringsrisici, men tillige risici i forbindelse med kursændringer.

Rådet må derfor gentage sin indtrængende henstilling om, at der snarest fra regeringens side tages skridt til muliggørelse af en udvidelse af eksportkreditudvalgets beføjelser til foruden dækning af risici i forbindelse med købers insolvens tillige at dække transfereringsrisici.

Rådet tillægger det afgørende betydning, at spørgsmålet tages op til hurtig løsning og fremhæver, at det ikke mindst for Danmarks industrieksport til visse lande inden for „Western Hemisphere“ kan blive af afgørende betydning for eksportens gennemførelse, om en sådan udvidelse af eksportkreditudvalgets virksomhed hurtigst muligt bliver gennemført.

P. R. V.

P. WONSILD.

P. Boëtius.